

Motion till riksdagen 2017/18:3582

av Roger Haddad m.fl. (L)

Insatser mot grov organiserad brottslighet och vapenbrott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om operativt mandat för Europol och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Europols analyskapacitet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en europeisk åklagarmyndighet och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om listan över EU-brott och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samarbetsavtal med länder i EU:s närområde och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ytterligare utvidgning av det kriminaliserade området vad avser förstadier till brott som är särskilt knutna till organiserad brottslighet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att olovlig befatning med handgranater bör räknas som vapenbrott och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förtydligande av krigsmateriellagen och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en straffskärpningsregel för innehav av vapen, explosiva varor eller krigsmateriel då en person tidigare är dömd för brott och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten till föraransvar för vapen eller liknande farliga föremål som påträffas i ett fordon och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om synnerligen grovt smuglingsbrott och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra smuggling av vapen till en särskild brottsbestämmelse och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om polisens möjlighet att stoppa misstänkta bilmålvakter under färd och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tiden som en beslagtagn bil måste förvaras hos myndigheterna och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utlandsregistrerade fordon som används av bilmålvakter och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kommunernas möjligheter att ingripa mot övergivna fordon och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Tullverkets befogenheter att ingripa mot misstänkt stöldgods som förs ut ur landet och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av möjligheten till husrannsakan i bostäder vid misstanke om vapenbrott kopplade till organiserad brottslighet och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avhopparverksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den grova organiserade brottsligheten är ett allvarligt hot mot rättssamhället och enskilda människors trygghet. Brottsligheten är mångskiftande, projektbaserad och ofta gränsöverskridande, vilket gör det europeiska och internationella arbetet centralt.

Enligt Polismyndigheten finns det i landet 61 utsatta områden, varav 23 är särskilt utsatta, där parallella strukturer och kriminella miljöer är ett påtagligt problem och där äldre rekryterar yngre till att begå brott eller på olika sätt organiserar dem till att stötta och bidra i den kriminella miljön. Ett effektivt arbete mot den organiserade brottsligheten kräver ett starkare europeiskt samarbete, bättre brottsförebyggande arbete, tydligare och tidigare insatser för att fånga upp unga människor på väg att utveckla en kriminell livsstil men också en översyn av straffrätten.

Liberalerna lägger här fram ett antal förslag för att motverka den grova organiserade brottsligheten. Vår övergripande rättspolitik redovisas i en särskild partimotion. Vi lägger också en motion om insatser för unga lagöverträdare.

Starkare Europasamarbete

Enligt Europol finns det 3 600 olika nätverk av organiserad brottslighet som är aktiva i EU. Deras verksamhet är ofta diversifierad, med många olika kriminella verksamheter samlade i koncernliknande strukturer. Deras organisationer blir allt mer flexibla, allt mer gränsöverskridande och deras verksamhet allt mer diversifierad. Inkomster från en typ av brott används för att investera i andra. De utnyttjar EU:s öppna gränser, den utvecklade transportinfrastrukturen och internets och mobiltelefonins möjligheter. De spelar skickligt ut olika rättssystem mot varandra.

Ungefär en tredjedel av de organiserade kriminella nätverken i EU ägnar sig åt produktion eller distribution av narkotika. Konkurrensen på narkotikamarknaderna är hög, smuglingsvägarna förändras och ligorna är innovativa och flexibla. Även människohandel och illegal vapenhantering är stora och lönsamma branscher. Den organiserade brottsligheten verkar dock inom många olika verksamhetsfält, där också

miljöbrott, illegala spel, piratkopior, barnpornografi eller handel med utrotningshotade arter kan nämnas som exempel.

Gemensamma europeiska lösningar är nödvändiga för att komma åt kärnan på problemet. När illegala varor införskaffas i ett land, säljs i ett annat och pengarna göms i ett tredje blir det allt svårare att få fast brottslingarna och verkligen veta var de ska ställas inför rätta.

Med en effektiv gränsöverskridande bevisning samt en samlad polisiär kompetens ökar möjligheten att identifiera transnationella kriminella trender och mönster. Detta är ofta helt avgörande för att se den helhet som nationella myndigheter kan missa.

Vissa reformer som vi liberaler länge har förespråkat har nu förverkligats. Genom Lissabonfördraget har rättsliga och inrikes frågor blivit del av EU:s ordinarie lagstiftningsförfarande, där Europaparlamentet har stort inflytande. Europol har förvandlats från ett reaktivt mellanstatligt organ till en proaktiv undersökande EU-myndighet.

Men Europol har till skillnad mot FBI i USA inte rätt att driva egna förundersökningar eller bedriva operativt arbete runt om i medlemsländerna. Uppgiften är i stället att bistå de nationella polismyndigheterna med information och specialistkompetens samt underlätta samarbete mellan de nationella myndigheterna.

Byrån har själv påpekat att det krävs ett operativt mandat för att på allvar kunna bekämpa den organiserade brottsligheten på ett effektivt sätt. Att ge Europol egna operativa befogenheter kräver dock en fördragsändring.

Ett Europol med operativt mandat handlar för det första om att stärka samarbetet mellan de nationella poliserna, för det andra om att se till att Europol kan anställa svenska poliser för att tillsammans med kollegor runt om i Europa, inklusive den svenska polisen, bekämpa den grova och organiserade brottsligheten.

Ett tänkbart förslag vore att Europol skulle kunna ges möjligheten att runt om i medlemsstaterna anställa nationellt behöriga poliser för tjänst i Europolkontor runt om i medlemsländerna. Det skulle innebära att man exempelvis kunde skapa ett Europolkontor i Sverige där de som bedriver den operativa polisverksamheten skulle vara behöriga svenska poliser med samma krav som i den svenska polisen, och följa samma regelverk. Skillnaden vore att dessa poliser skulle vara underställda Europols ledning i Haag i stället för Polismyndigheten i Stockholm.

På detta vis skulle man säkra att det är svenska poliser med goda kunskaper i exempelvis svenska språket och det svenska rättssystemet som skulle få rätt att ägna sig åt operativt polisarbete i Sverige. Samtidigt skulle dessa personer enbart arbeta mot den grova, gränsöverskridande och organiserade brottsligheten i en organisation som vore genuint europeisk. Självklart skulle de också behöva arbeta i nära samverkan med den svenska polisen.

Liberalerna välkomnar att lagändringar nu genomförts för att utländska tjänstemän ska kunna få polisiära befogenheter i Sverige både vid gemensamma insatser enligt Prümrådsbeslutet och vid operationer med särskilda insatsgrupper enligt Atlasrådsbeslutet. Detta ligger helt i linje med Liberalernas tidigare förslag. Steget därifrån till att skapa en operativ styrka hos Europol som också kan användas vid gemensamma insatser är inte alltför långt.

En av de viktigaste åtgärderna – som kan genomföras oberoende av ovanstående – är att stärka den analytiska kapaciteten hos Europol. Hos Europol finns också spetskompetens kring kreditkorts förfalskning, förfalskning av eurosedlar och produktion av syntetiska droger. Men analysfunktionen bör utökas väsentligt. Här ska

några av EU:s främsta experter på till exempel människohandel samt barnpornografi finns.

Eurojust, det straffrättsliga samarbetet mellan åklagare i EU-länderna, har i likhet med Europol inte någon möjlighet att bedriva någon egen brottsutredande verksamhet, utan arbetar för att främja och förbättra samordningen mellan medlemsstaterna, när det handlar om grov gränsöverskridande brottslighet, genom att till exempel samordna åtal i flera medlemsstater samtidigt.

Lissabonfördraget gör det möjligt att utveckla Eurojust till en europeisk åklagarmyndighet med rätt att bedriva förundersökningar och beordra spaning och tillslag i flera länder samtidigt. En sådan åklagarmyndighet skulle vara en viktig förstärkning av det europeiska samarbetet mot grov och gränsöverskridande brottslighet. Ett första steg skulle vara den nu aktuella frågan om att inrätta en EU-åklagarmyndighet med exklusiv behörighet att utreda brott mot EU:s finansiella intressen, till exempel fusk med EU-bidrag.

För att ett brott ska kunna utredas av Europol eller för att EU ska kunna lagstifta om gemensamma regler för strafflängd måste brottet vara definierat i EU:s fördrag. I dag är terrorism, människohandel, narkotikahandel, vapenhandel, penningtvätt, korruption, förfalskning av pengar och it-brott med på listan över sådan brottslighet. Men den grova gränsöverskridande brottsligheten är mer diversifierad än så. Momsbedrägerier är ett stort och i högsta grad gränsöverskridande problem, då ligorna utnyttjar att länder har olika regler och inte alltid utbyter information. Ett annat allvarligt problem är miljöbrott.

Liberalerna vill därför att listan över EU-brott utvidgas, så att även miljöbrott, skattebrott och andra områden där grov organiserad brottslighet opererar kan utredas av Europol.

Ett ökat samarbete med EU:s grannländer är av stor betydelse för insatserna mot grov organiserad brottslighet. Liberalerna ser positivt på att Sverige på senare tid har två avtal om samarbete om bekämpning av grov brottslighet med Moldavien, Georgien och Serbien.

Fler liknande samarbetsavtal, särskilt med övriga länder på västra Balkan där arbetet är inställt på ett framtida EU-medlemskap, skulle ytterligare förbättra möjligheterna att bekämpa grov och gränsöverskridande brottslighet. En förutsättning för sådana samarbeten är att rättssäkerheten upprätthålls och att de utformas på ett sätt som fullt ut är förenligt med respekten för de individuella fri- och rättigheterna.

Kriminalisera förstadierna till ytterligare brott

Ju tidigare i brottsplaneringen som rättssamhället kan ingripa och lagföra, desto bättre möjligheter att störa, förhindra och pressa tillbaka den organiserade brottsligheten.

Den 1 juli 2016 kriminaliserades försök, förberedelse eller stämpling till grovt vapenbrott. Det är välkommet, men är otillräckligt. Liberalerna anser att förberedelse även till vapenbrott av normalgraden ska vara kriminaliserat.

Lagstiftningen har även skärpts så att stämpling har kriminaliserats avseende ett antal brott som typiskt sett ingår i den organiserade brottslighetens arbets sätt, däribland grovt olaga tvång, grovt olaga hot, grov stöld, grovt bedrägeri, grov förskingring, grovt skattebrott, grov trolöshet mot huvudman, grov oredlighet mot borgenärer, grov utpressning, grovt våld eller hot mot tjänsteman, grov förgripelse mot tjänsteman, grovt vapenbrott, synnerligen grovt vapenbrott och grovt fall av övergrepp i rättssak.

När det gäller övergrepp i rättssak har även stämpling till brott av normalgraden kriminaliserats. Detta är fullt befogat, eftersom övergrepp i rättssak är ett brott som så tydligt är kopplat till organiserad brottslighet. Vi menar att det nu är dags att gå vidare och kriminalisera stämpling även till normalgraden av andra brott som har särskild anknytning till organiserad brottslighet. Som ovan nämns gäller detta vapenbrott, men även olaga hot och utpressning är aktuella.

Vi anser att en förnyad analys bör göras för att ytterligare utvidga det kriminaliserade området vad avser förstadier till brott som är särskilt knutna till organiserad brottslighet.

Insatser mot vapenbrott och vapensmuggling

Ett växande problem är att den organiserade brottslighetens tillgång till tung beväpning har ökat, samtidigt som våldsanvändningen har blivit grövre. Våldet från kriminella aktörer ökar både i omfattning och grovhet. Det är alltså fler personer som är mer benägna att använda våld samtidigt som våldet blir grövre. Den ökande våldsanvändningen påverkar särskilt situationen för de boende i vissa utsatta områden och stadsdelar.

Polismyndigheten pekar ut den ökande våldsanvändningen som ett av de största problemen kopplade till organiserad brottslighet, och även tillgången till skjutvapen bedöms ha ökat bland kriminella. Konverterade skjutvapen och automatvapen har blivit vanligare, liksom handgranater och sprängmedel som i dag inte klassas som vapen.

Som nämnts ovan är vapensmuggling och olaglig vapenhandel en av den organiserade brottslighetens viktigaste inkomstkällor. Så kallad multikriminalitet är vanlig, det vill säga att samma nätverk t.ex. smugglar både narkotika och vapen.

Liberalerna har länge verkat för skärpta straff för otillåten hantering av skjutvapen, handgranater och andra explosiva varor. Regeringen har nu också slutligen överlämnat en lagrådsremiss med innebörd att straffskalorna för grovt vapenbrott och grovt brott mot tillståndsplikten för explosiva varor ändras från fängelse i lägst ett och högst fyra år till fängelse i lägst två och högst fem år. Vidare föreslås att minimistraffen för de synnerligen grova brotten höjs från fängelse i tre år till fängelse i fyra år. Slutligen föreslås att straffmaximum för vapenbrott och brott mot tillståndsplikten för explosiva varor av normalgraden ändras från fängelse i två år till fängelse i tre år.

Det är på tiden att sådana straffskärpningar genomförs, men det är också viktigt att lagstiftningen avspeglar i vilken mån det finns anledning för olika företeelser att alls finnas i den civila vardagen. Handgranater saknar fredlig användning, men trots detta klassas handgranater inte som vapen utan sorterar under lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor. Som Polismyndigheten framhållit har handgranater blivit en allt vanligare form av beväpning för den organiserade brottsligheten.

Liberalerna föreslår att handgranater klassas som vapen och att otillåten hantering av handgranater således klassas som vapenbrott. Andra brandfarliga och explosiva varor har civila användningsområden inom t.ex. industrin. Handgranater, däremot, ska av lagen bedömas som de vapen de är.

I detta sammanhang bör också lagen (1992:1300) om krigsmateriel ses över. Krigsmateriellagen gör vissa hänvisningar till vapenlagen vad gäller införsel av vapen, men däremot inte vad gäller utförsel. En analys bör göras av huruvida det föreligger behov av att förtydliga krigsmateriellagen för att motverka den grova form av brottslighet som olovlig utförsel av vapen är.

Vidare behövs en straffskärpningsregel för innehav av vapen, explosiva varor eller krigsmateriel då en person tidigare är dömd för brott. En straffskärpningsregel skulle även vid vapenbrott av normalgraden eller grovt vapenbrott kunna innebära att upprepning av brottslighet innebär straffskärpning.

Om illegala vapen påträffas i en bil är det ofta svårt för polisen att binda en person till brottet, eftersom samtliga i bilen nekar till innehavet. Yrkeskriminella använder sig ofta av hyrbilar som hyrs av målvakter för att frakta eller förvara vapen. Bilarna byts ofta, men den som kör bilen är inte sällan den som har ledaransvar. När det gäller vanliga trafikbrott finns det en regel om föraransvar för gör att föraren är ansvarig för fordonets skick, att skatten är betalad etc. Det bör övervägas om det på motsvarande sätt ska finnas ett föraransvar för vapen eller andra farliga föremål som förvaras i bilen.

I dag straffas smuggling av normalgraden med böter eller fängelse i högst två år, medan grovt smugglingsbrott straffas med fängelse i mellan sex månader och sex år. För smuggling av narkotika gäller en särskild straffskala med högre straff, vilket gör att hemliga tvångsmedel som avlyssning är möjliga att använda. Detta är däremot inte möjligt vid annan smuggling, inte ens om den sker i stor skala och innebär betydande samhällsfara, till exempel omfattande vapensmuggling.

Vi vill därför införa en ny bestämmelse om synnerligen grovt smugglingsbrott. Vid bedömning av om ett smugglingsbrott är att betrakta som synnerligen grovt ska det på samma sätt som vid narkotikabrott vägas in om gärningen har ingått som ett led i en verksamhet som utövats i organiserad form i syfte att i stor omfattning bedriva handel med produkter som innebär särskild fara (t.ex. vapen), eller om gärningen på något annat sätt varit av synnerligen farlig art.

Genom att minimistraffet läggs högre kommer rättsväsendet att ha bättre möjlighet att besluta om hemliga tvångsmedel, vilket förbättrar förutsättningarna att upptäcka och beivra organiserad och storskalig smuggling.

I samband med detta bör det också övervägas om smuggling av vapen ska brytas ut till en särskild brottsbestämmelse, på samma sätt som skett med narkotikasmuggling. Straffskalan för smugglingsbrott är vid och domstolarna lägger sig vanligen i den lägre delen av straffskalan. Konsekvensen måste vara kännbar för den som bedriver vapensmuggling.

Skärp lagstiftningen om bilmålvakter

Olagliga fordon är ett av många allvarliga problem med koppling till organiserad brottslighet. Fordonen används som flyktbilar, murbräckor eller gömmor för narkotika och stöldgods. Genom att bilarna registreras på så kallade målvakter blir det svårare att komma åt dem som egentligen begagnar sig av fordonet.

Den 1 juli 2016 trädde lagändringar i kraft för att motverka problemet med bilmålvakter. Kronofogden fick rätt att ta i utmätning ett fordon om parkeringsavgift, fordonsskatt och trängselskatt över ett visst belopp inte betalats. Vidare får staten och kommunerna möjlighet att i vissa fall flytta och omhänderta ett fordon om fordonet är parkerat i strid mot gällande föreskrifter och den registrerade ägaren har obetalda felparkeringsavgifter som överstiger ett visst belopp och som har lämnats för indrivning.

Tyvärn visar det sig dock att lagändringarna har haft mycket begränsad effekt. Orsakerna till detta är flera, bland annat att kommunerna inte får flytta bilar som är

korrekt parkerade. Flertalet bilar är dessutom i så dåligt skick att de inte är utmättningsbara.

Det är uppenbart att lagstiftningen kring bilmålvakter behöver skärpas ytterligare, inom de ramar som uppställs av egendomsskyddet i Europakonventionen och regeringsformen. Flera olika möjligheter bör prövas, till exempel att öka kommunernas befogenheter att flytta målvakternas fordon även i den händelse de är korrekt parkerade. Samarbetet mellan de drabbade kommunerna och Kronofogden kan fördjupas ytterligare, vilket kan kräva lagändringar. Som en ytterligare åtgärd kan också övervägas att en person med omfattande fordonsrelaterade skulder inte ska kunna godkännas som registrerad ägare till nya fordon innan de gamla skulderna åtgärdats.

Riksdagen har nyligen bifallit ett motionsyrkande från Liberalerna med denna innebörd, varför vi inte upprepar det formella yrkandet i år. Vi förutsätter dock att regeringen agerar för att i en nära framtid verkställa riksdagens beslut.

Utöver de förslag som riksdagen tidigare behandlat är Liberalerna beredda att se över lagstiftningen också på andra sätt. Bland annat måste polisen ha möjlighet att stoppa bilar under färd om polisen har grundad anledning att misstänka att det handlar om en bilmålvakt.

Regelverket måste också ändras när det gäller hur lång tid myndigheterna ska vara tvingade att invänta bilägaren för en beslagtagn bil. I dag är det tre månader. Rimligen borde denna tidsgräns kunna kortas, i alla fall när det gäller bilar med mycket lågt värde.

Det finns också uppgifter om att yrkeskriminella börjar använda sig av utlandsregistrerade fordon för att kringgå den svenska lagstiftningen om bilmålvakter. Lagstiftningen bör ses över för att motverka detta, och även Sveriges brottsbekämpande samverkan med våra grannländer bör inkludera arbetet mot bilmålvakter.

Riksdagen bör även ändra regelverket så att kommunerna lättare kan agera mot överblivna bilar som står övergivna, eller i vissa fall lämnats kvar efter att ha bränts. Det kan i sådana situationer också handla om ren brottslighet eller försäkringsbedrägerier.

Stärk Tullverkets befogenheter

Tullens arbete är av stor betydelse i arbetet mot gränsöverskridande internationell brottslighet. Samtidigt är Tullverkets befogenheter att ingripa vid misstänkt utförsel av stöldgods begränsade. Enligt den s.k. inregränslagen, lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, kan tullen varken beslagta misstänkt stöldgods eller frihetsberöva personer som misstänks vara på väg att föra stöldgods ut ur landet. I stället ska polis tillkallas för att genomföra ingripandet, men på grund av den mycket ansträngda situationen inom Polismyndigheten är det ofta som tullare tvingas släppa igenom det misstänkta stöldgodset.

När Tullverkets befogenheter begränsades i samband med EU-inträdet var avsikten att detta skulle kompenseras med motsvarande insatser från polisen samt stärkt internationellt brottsbekämpande samarbete. Även om det internationella brottsbekämpande samarbetet har utvecklats dramatiskt sedan dess är det helt otillfredsställande att tullare tvingas släppa misstänkt stöldgods till t.ex. Sveriges grannländer i hopp om att polis i det andra landet ska ingripa. En översyn av lagstiftningen bör göras för att ge Tullverket bättre befogenheter att ingripa mot den gränsöverskridande internationella brottsligheten.

Ungefär sju av tio fall av illegal införsel i landet av vapen sker via det vanliga flödet av post- eller kurirförsändelser. Det är viktigt att tullen ges ökade resurser för att möjliggöra förbättrad kontroll av misstänkt smuggling, till exempel via hundsök. I Liberalernas budgetmotion för 2018 gör vi en riktad förstärkning till tullens brottsbekämpande verksamhet.

Husrannsakan i bostad

Reglerna för att göra husrannsakan i bostad är strikta och ska vara det, eftersom husrannsakan är ett tvångsmedel som innebär stora ingrepp i den enskildes privata sfär. Det finns dock anledning att överväga om reglerna om husrannsakan behöver ses över vad gäller vapen och sprängmedel hos personer med koppling till organiserad brottslighet.

Det finns en möjlighet i 28 kap. 3 § rättegångsbalken att göra husrannsakan i en lokal som brukar användas gemensamt av personer som kan antas ägna sig åt brottslig verksamhet, om det förekommer anledning att anta att brott har förövats för vilket det är föreskrivet fängelse mer än ett år i straffskalan, men denna bestämmelse är inte alltid möjlig att tillämpa. I 20 a § polislagen finns en bestämmelse som ger polisen möjlighet att genomsöka ett fordon i den utsträckning det behövs för att söka efter vapen, sprängmedel eller andra farliga föremål som är ägnade att användas vid brott mot liv eller hälsa. Denna är dock avgränsad till fordon.

Det bör analyseras om det bör införas en möjlighet för polisen att få tillträde till en bostad. När det finns underrättelse- eller spaningsinformation som ger vid handen att det kan finnas vapen i en bostad, där den boende har kopplingar till organiserad brottslighet och tidigare är dömd för våldsbrott, narkotikabrott, vapenbrott eller liknande brott, kan det finnas behov för polisen att få tillträde även utan att förundersökning har inletts. I analysen ska också ingå en rättssäkerhetsanalys och noggranna överväganden av konsekvenserna för skyddet för den personliga integriteten.

Bryt rekryteringen och stöd avhopparverksamhet

Arbetet mot grov organiserad brottslighet måste gå hand i hand med arbetet för att förebygga nyrekrytering och hindra att ungdomar fastnar i en kriminell livsstil. Ingen föds till grovt kriminell, utan rekryteringen sker ofta vid unga år. Ingen är heller dömd på förhand att förbli grovt kriminell livet ut.

I en separat motion lägger Liberalerna fram ett antal förslag för att förbättra insatserna gentemot unga lagöverträdare. Därutöver har Liberalerna även ett antal förslag för att stärka arbetet med barnrättsfrågor och förbättra barns och ungdomars sociala uppväxtvillkor, vilka redovisas i annat sammanhang.

Det behöver också finnas stöd för den som vill lämna det kriminella livet. Kriminalvårdens generella insatser är av stor betydelse, men till detta bör också läggas den särskilda så kallade avhopparverksamhet som riktar sig till den som vill lämna en kriminell livsstil. Den som under lång tid varit aktiv i grov organiserad brottslighet löper ofta en betydande risk som avhoppare. Samtidigt som den kriminelle ska ta ansvar för sina gärningar och avtjäna straff för dem behöver det därför finnas en individuell hotbildsanalys och bedömning av vilka insatser som kan bidra till att personen bryter med en kriminell livsstil och håller sig borta från fortsatt brottslighet.

Roger Haddad (L)

Christer Nylander (L)

Emma Carlsson Löfdahl (L)

Maria Weimer (L)

Tina Acketoft (L)

Mats Persson (L)